

Ἀφαίρεσις κωλυμάτων, καθαρισμός: Ἀκρολόγημα τοῦ νεροῦ (καθαρισμός τῆς αὐλακος διὰ νὰ ρέῃ τὸ ὕδωρ ἀκωλύτως).

ἀκρολόγος ὁ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Τὸ μεταγν. οὐς. ἀκρολόγος.

Ὁ τὰς ἄκρας, τὰς κορυφὰς συλλέγων.

ἀκρολογοῦμαι ἀμάρτ. ἀκρολοοῦμαι Κύπρ. ἀκρολοοῦμαι Κύπρ. ἄκρολοοῦμαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκροῶμαι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ -λογοῦμαι δηλούσης ἐνίοτε ἐπανάληψιν τῆς σημ. τοῦ ἀπλοῦ ρήματος, ὡς βοσκολογῶ, βροντολογῶ, κλεφτολογῶ, χτυπολογῶ κττ. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῶν 22 (1910) 247 κέξ.

Προσέχω νὰ ἀκούσω τι κρυφίως, ὠτακουστῶ: Ἀκρολοέτουν εἶντα ὅτι ποῦ λαλοῦμεν. Ἀκρολογήθητε ἵνα ἀκούσῃς μὲ τὰ ὦτά σου. || Ἄσμ.

Τὸ δὲ Διηνὲς ἀπ-πεξωθκὸν στέττει τὸ ἀκρολοῦται.

Συνών. ἀκροῦμάζομαι, ἀκροῦμαίνω, ἀφτιάζομαι, κρυφακούω.

ἀκρολογῶ Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀκρολογῶ Πελοπν. (Φεν.) ἄκρολογῶ Ρόδ. ἄκρολογῶ Ρόδ.

Τὸ μεταγν. ἀκρολόγῶ.

1) Συλλέγω τὰ ἄκρα, τὰς κορυφὰς τῶν βλαστῶν Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. 2) Κόπτω τοὺς θάμνους τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὸ ἄκρον ἀγροῦ Ρόδ. 3) Ἀφαιρῶ κωλύματα, καθαρίζω Πελοπν. (Φεν.): Ἀκρολογῶ τὸ νερὸ (καθαρίζω τὴν αὐλακα ἀπὸ τὰ φρύγανα, χόρτα, λίθους κττ. διὰ νὰ ρέῃ τοῦτο ἀκωλύτως).

ἀκρολυποῦμαι Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. λυποῦμαι.

Λυποῦμαι ὀλίγον: Ἄσμ.

Ἡβγαλε τὸ σπαθῆκι σου, κόβγει τὴν κεφαλὴ τῆς καὶ ἀπῆλθες τὴν ἐπὶ σφαζεν, ἐκρολυπήθηκε τὴν.

ἀκρομεγάλος ἐπίθ. Κρήτ. ἀκρομέγας Κρήτ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ μέγας.

Ὁ ὀλίγον, ὁ μόλις αὐξηθεὶς τὴν ἡλικίαν.

ἀκρομεγαλῶνω Κρήτ. κ. ἀ. — ΛΜαβίλ. Ἔργα 15.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. μεγαλῶνω.

1) Ὀλίγον τι μεγαλῶνω, μόλις φθάνω εἰς ἡλικίαν τινα ἔνθ' ἀν. Καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Β 279 «τ' ὄνομα ποῦ τοῦ βγάλανε τὴν ὥρα ποῦ γεννήθη | ὥσάν ἀκρομεγάλωσε πάραυτας τ' ἀπαρνήθη». 2) Ἡλικιώνομαι πολὺ, φθάνω εἰς προχωρημένην ἡλικίαν ἀγν. τόπ.

ἀκρόμελα ἡ, Πάρ. κ. ἀ. ἀκρομέλα Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐς. μέλα. Παρά Κορ. Ἀτ. 5,11 ἀκρόμελον.

Τὸ ἐν καιρῷ χειμῶνος ἔνεκα τοῦ ψυχροῦ γεννώμενον εἰς τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐρυθρὸν οἶδημα ἐνίοτε ἐλκῶδες, χίμετλον. Συνών. χιονίστρα.

ἀκρομέλανος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκρομέλανος Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ μελανός.

Ὁ ὀλίγον μελανός, ὑπομέλας. Συνών. μαυρειδερός.

ἀκρομελιάζω Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀκρόμελα.

Ἀποκτῶ χίμετλα. Συνών. φρ. βγάζω χιονίστρες.

ἀκρομέλισσος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκρομέλισσος Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ μελισσός.

Ὁ ἔχων χρῶμα ἐλαφρῶς μελισσόν, ὁ ὀλίγον τι μελαψός. Συνών. μελαχρινός.

* **ἄκρον** ἐπίρρ. ἄκρεν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. ἄκρος.

Ἐξ ὀλοκλήρου, καθ' ὀλοκληρίαν: Ἄσμ.

Τ' ὀλόγυρα ὀλόχρυσον, ἡ πόρτ' ἄκρεν λιθάρην

(τὸ πέριξ εἶναι ὀλόχρυσον, ἡ θύρα εἶναι κατεσκευασμένη ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ πέτραν).

ἀκροξερός ἐπίθ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 38.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ ξερός.

Ὁ ὀλίγον ξηρός, ὑπόξηρος: Ἀθότυρος ἀκροξερός.

ἀκροξυπάζω Κρήτ. ἀκροξυπῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἀκροξυσπάζω. Πβ. Μιχ. Γλυκ. Στίχοι γραμματ. 51 «ὅκατι ἡκροξυσπάζε καὶ συνετάρασσέ με».

Προξενῶ ἐλαφρὸν τρόμον, ἐλαφρῶς ἐκφοβῶ: Ἐχε τ' ἀμέδου σου νὰ μὴ σὲ ρίξῃ τὸ μουλάρι, γιατί ἀκροξυπάζεται (ἔχε τὸν νοῦν σου, πρόσεχε κτλ.). Πβ. ξυπάζω.

ἀκροοῦρανο τό, ΚΠαλαμ. Καημοὶ λιμνοθάλ. 40 ἀκροοῦρανο ΧΧριστοβασ. Οἱ δύο Κωνστ. 144.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐς. οὔρανός. Πβ. μεταγν. ἀκροουρανία.

1) Τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἀν.: Ποίημ. Ὅτ' τὰ πλάγια τοῦ ἀκροοῦρανον καὶ ὅτ' οὔρανον τοὺς κάμπους

2) Ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους, ἀκρόρεια ΧΧριστοβασ. ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Καὶ μὴ τρισένδοξον αὐγὴ καὶ μὴν ἡμέραν ἄγρια ποῦ χάραξεν ἡ ἀνοιξίς τ' ἀκροοῦρανα τοῦ Πίνδου ὅτ' τὸ νικητὴν περὶ τρομος προσφέρει τὸ σπαθί του.

ἀκροπαλαιός ἐπίθ. Κρήτ. — ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 38.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ παλαιός.

Ὁ ὀλίγον τι παλαιός ἔνθ' ἀν.: Ἀκροπαλαιὸ φουστάνι Κρήτ.

ἀκροπάτημα τό, ἀμάρτ. ἄκροπάτημα Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκροπατῶ.

Πρόσκεινται ἐνῶ βαδίζει τις, παραπάτημα.

ἀκροπατῶ Πάρ. ἀκροπατῶ Πελοπν. (Μάν.) ἀκροπατάω Πελοπν. (Μάν.) ἄκροπατῶ Σύμ. ἄκροπατῶ Σύμ. ἀκροπατῶ Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. πατῶ. Διὰ τὸ γ ἐν τῷ τύπ. ἄκροπατῶ πβ. τὰ ὅμοια ἀκρολαλῶ - ἄκρολαλῶ, ἀκρωτήρι - ἄκρωτήρι κττ. Ἐν τῷ ἀκροπατῶ ἔγινε ἀνάπτυξις συνοδίτου φθόγγου.

1) Βαίνω ἐπὶ ἄκρων ὀνύχων, βαδίζω μετὰ προσοχῆς Πάρ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ.: Ἀκροπάτα καὶ ἀκροσχιούφτε νὰ

